

درس ششم مال صردم

ملیکا ادامه داد: «ای بابا! خیلی سختگیر هستی. من بیشتر از خودکار آبیام استفاده می‌کنم. از این روان‌نویس فقط برای خطکشی و رسم شکل‌ها استفاده می‌کنم تا برگه‌ی امتحانی ام قشنگ‌تر شود؛ همین! با روان‌نویس، شکل‌ها زیباتر و پرنگ‌تر کشیده می‌شود».

هدی گفت: «وقتی این روان‌نویس مال شما نیست، حتی یک خط کوچک هم با آن نمی‌توانی بکشی!»

ملیکا تا نگاهش به روان‌نویس قرمز افتاد، چشم‌هایش برق زد.

- «چه روان‌نویس قشنگی!»
فوري خم شد؛ آن را برداشت و هیجان‌زده به دوستش گفت: «امروز صبح تصمیم داشتم از مغازه خودکار قرمز بخرم، اما یادم رفت؛ در عوض یک روان‌نویس قرمز پیدا کردم!

هدی گفت: «اما این که مال تو نیست! زود برو این را داخل جعبه‌ی اشیای پیدا شده بگذار تا به دست صاحبیش برسد».

ملیکا روان‌نویس را در کیفش گذاشت و گفت: «این را که خودم هم می‌دانم. معلوم است که این برای صاحبیش است. من فقط برای امتحان ریاضی از آن استفاده می‌کنم و بعد از امتحان، فوری روان‌نویس را در همان جعبه می‌گذارم». هدی گفت: «نمی‌شود!»

ماجرای دوم

کریم گفت: «فقط یک روز آن را من خواهم. قول من دهنم به خوبی از آن مراقبت

کنم و حتی یک خط هم به آن نبیندارم».

- «البته پدرم خودش بھتر من دارد، ولی من مطمئن‌نمایا قبول نمی‌کند».

- «از کجا من دانی؟»

- «چون روز جشن تولد من با تلفن همراهش فیلم گرفت، وقتی به او گفتم چرا با دوربین فیلم نمی‌گیری؟ گفت: از دوربین اداره نباید استفاده‌ی شخصی کرد».

کریم که کوچکترین عموی اکبر است، دیروز به خانه‌ی آنها آمد. پدر و مادر اکبر رفته بودند بازار.

کریم به اکبر گفت:

«اکبر جان! اگر من شود دوربین فیلم‌برداری پدرت را برایم بیاور. فردا با دوستانم من خواهیم برویم کوه‌نوردی!

من خواهم از کوهستان‌های اطراف شهر فیلم بگیرم. دوربینتان خیلی عالی است».

اکبر با تعجب گفت: «عموجان! دوربین پدرم مال خودش گه نیست؟ دوربین اداره است. پدرم هنگام مأموریت‌های کاری از آن استفاده نمی‌کند».

«بهتر است امتحان کنم ببینم شیرین هست یا نه؟»
 یک دانه داخل دهان گذاشتم؛ شیرین نبود! سراغ صندوقی دیگر رفتم و باز یک دانه در دهانم گذاشتم؛ آن هم شیرین نبود. از صندوق انگورهای سیاه هم یک دانه در دهان گذاشتم؛ آن هم شیرین نبود.
 به طرف فروشنده رفتم.

- «آقا بفرما این نایلون را بگیر. انگورهایتان شیرین نیست.»
 فروشنده هم چیزی نگفت. به حسن گفتم:
 «برویم جای دیگر، اینها شیرین نیست.»
 حسن گفت: «پولش را دادی؟»
 تعجب کردم.
 - «پول چی؟ من که انگور نخریدم!»
 حسن ادامه داد: «آن چند دانه‌ای که در دهانت گذاشتی چطور؟ باید فروشنده راضی باشد!».

کنار خیابان پر از صندوق‌های میوه بود. من و حسن از خیابان رد شدیم تا گمی انگور بخریم. کنار یکی از فروشندها رفتیم و من کیسه‌ی نایلونی را از او گرفتم. حسن گوشه‌ای ایستاد و من کنار صندوقها رفتم. همه جور انگور داشت؛ ریز، درشت، سیز، سیاه، قرمز و ...، خوشه‌ای را برداشتیم تا داخل کیسه بگذارم؛ با خودم گفتم:

احساس شما از اینکه ببینید شخصی بدون اجازه از وسایل دیگری استفاده می‌کند، چیست؟ ناراحت می‌شوم. با او چه برخوردی می‌کنید؟ چرا؟
به او تذکر میدهم که این کار نادرست است و باید از صاحب‌ش اجازه بگیرد.

مادر مریم فراموش کرده بود ظرف نذری همسایه را به آنها بازگرداند. استفاده از
ظرف همسایه برای کارهای آشپزی در منزل
بدون اجازه‌ی صاحبش کار درستی نیست و باید به صاحبش برگرداند.

سعید از نانوایی برگشت. نان‌ها را درون سفره گذاشت و دوباره آنها را شمرد.
برای بار سوم شمرد. اشتباه نکرده بود. نان‌ها ۱۱ تا بود؛ اما او فقط پول ۱۰ نان را
داده بود. با خودش گفت: باید دوباره به نانوایی بروم و پول یک نانی که با خود اضافه آورده‌ام را
بپردازم و بابت اشتباهم عذر خواهی کنم.

پارچه‌های بزیده شده‌ی همسایه‌ها، کنار چرخ خیاطی مادر برای دوختن آماده بود. سارا از پارچه‌های اضافی چند تگه برداشت و به سمیه گفت: با اینها برای عروسکم لباس بدوز. سمیه گفت: این پارچه‌ها برای ما نیست و بدون اجازه و رضایت صاحبش نمی‌توانیم از این‌ها استفاده کنیم.

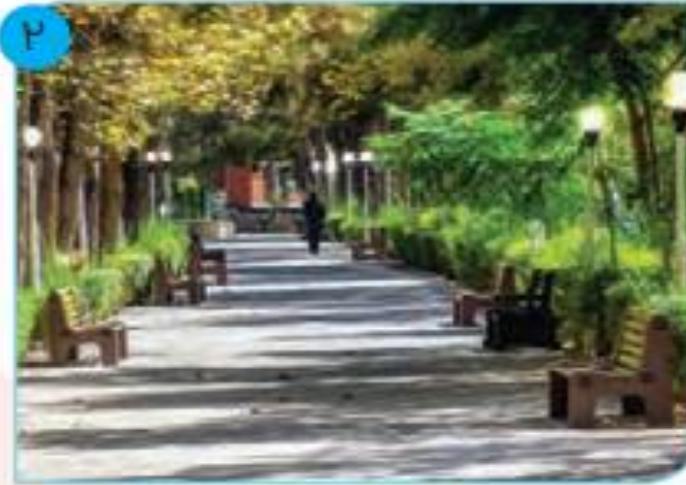
امروز پالتوی خود را در مدرسه گم کردم؛ همه جا را گشتم، ولی آن را پیدا نکردم. از اینگه بچه‌ها بشنوند یک کلاس پنجمی لباسش را گم کرده است، خجالت می‌گشیدم. بزرگترهایم هم ممکن بود از شنیدن ماجرا عصبانی شوند. یک پالتو روی جالباستی یکی از کلاس‌ها توجههم را به خود جلب کرد. هیچ فرقی با پالتوی من نداشت ولی مطمئن نبودم مال من باشد،

اول بایستی تحقیق کنم و اگر پالتوی من نبود نباید آن را بردارم.

همه آنها جزء اموال عمومی است. زیرا متعلق به تمام مردم است و همه حق استفاده از آن را دارند.

کدام یک جزء اموال عمومی است؟ چرا؟

* بهترین راه‌های استفاده از هر یک از این اموال عمومی چیست؟ باید در حفظ و نگهداری از آنها کوشیدم.

* اگر هر یک از اینها جزء اموال شخصی شما یا خانواده‌تان باشد از آنها چگونه استفاده می‌کنید؟

در نگهداری آنها دقت می‌کنیم تا آسیب نبینند و کثیف و خراب نشوند.

این آیه را بخوانید:

وَيَلْ لِلْعُطَقِفِينَ

وَإِي بِرْ كِمْ فِرْوَشَانَ

اگر فروشنده ای کمتر از پول کسی به او کالایی بفروشد، به این کار کم
فروشی می گویند.

- * «کم فروشی» به چه معناست؟
- * این آیه با موضوع درس چه ارتباطی دارد؟

ناید حق دیگران را ضایع کنیم و کمتر از حقشان به آنها چیزی دهیم.